

Hij werkte al voor Nike, Mazda, Red Bull en kledingketen ZEB. Nu krijgt grafisch designer Musketon, artiestennaam van **Bert Dries** (28), een tentoonstelling in zijn geboorteplaats Genk.

Een vrolijke explosie van illustraties

DOOR RUUD MAAS

Ongemakkelijk vindt hij het wel. Vorig jaar eerde C-mine in Genk designers Charles en Ray Eames, vanaf juni draait het om tekenaar en filmmaker Tim Burton en daartussenin speelt hij, Bert Dries (28), de hoofdrol. Het designcentrum toont vanaf dit weekend werk van de grafisch designer, met artiestennaam Musketon ('klemhaak', die zag hij op zijn bureau liggen toen hij over een naam nadacht). „Deze exposities moet je echt niet met elkaar vergelijken. Zij zijn iconen. Ik vind het super mooi dat ik dit podium krijg, maar krijg er stress van. De verwachtingen zijn nu hoog. Toen ik in C-mine kwam kijken bij Eames werd ik omver geblazen. Door die naam en de omvang van de tentoonstelling. Ik vroeg me af of ik al klaar was om zo'n expositie te dragen. Maar ik vind dat je uit je comfortzone moet stappen, dus dat heb ik gedaan.”

Home gaat in C-mine een geestig gevecht aan met het vroegtwintigste-eeuws gebouw waarin nog machines uit de mijnbouwtijd

staan. Die worden nu omringd door een explosie van kleur en felle wanden met zijn werk, een houten toren met illustraties bijgelicht door lichtbakken waardoor je details extra goed ziet, een manshoog-sprookjeskasteel van piepschuim en een hoekje waarin tientallen roze opblaasbare ballen aan de voet van een groot doek liggen. Wat

opvalt in een deel van het werk zijn de verstopte humoristische elementen. Als je inzoomt op enkele illustraties stuit je opeens op Mr. Bean, zoals we hem al in zijn serie zagen. In een fauteuil zittend op zijn Mini met een zwabber in zijn hand. En we zien een stadsbus met op de buitenkant een advertentie waarin Donald Trump reclame maakt voor een zonnebankstudio. „Wanneer je rondloopt en de werken bij elkaar optelt, weet je hopelijk wie ik ben en wat ik grappig vind. Dat moet zo'n tentoonstelling voor mij zijn. Ik had gewoon wat prints tegen de muur kunnen hangen, maar dat vond ik niet voldoende. Ik vind dat bezoekers aandacht verdienen. Je vraagt hen om hun tijd aan jou te schenken en dan ben je ze wat verschuldigd. Zo laat ik op schermen bij de illustraties zien hoe ze tot stand komen. Ik wil bezoekers onderdompelen in mijn wereld.”

Carwash

De carrière van Dries leest als een jongensboek. Om een computer te bekostigen ging hij auto's wassen en begon hij te experimenteren met Photoshop en later Illustrator. In zijn studententijd werkte hij in een schoenzaak en daar ging hij schoenen beschilderen. Zo rolde hij het vak in. „Ik ben van gewoon proberen, wat heb je te verliezen? Dus besloot ik na de opleiding grafische vormgeving om niet voor een baas te gaan werken maar voor mezelf te beginnen. Er was nooit een plan, op een bepaald moment werd ik door allerlei brands benaderd om samen te werken. Dat is niet alleen leuk, ook

beleef!

Feestje Memphis Maniacs in de Muziekgieterij

De Memphis Maniacs - *Masters of the Mashup* - doen met een nieuwe show de Muziekgieterij in Maastricht aan. Ingenieuze mashups gaan hand in hand met een overrompelende performance, strakke lichtshow, origineel decor en verbazingwekkende outfits. Bezoekers kunnen een avond vol bezieling en muzikaliteit verwachten met een extra lange show. Zaterdag 31 maart vanaf 20.00 uur, Muziekgieterij Maastricht, vanaf 20,50 euro.

„Jan zit bijna altijd in Duitsland, hij is daar dan aan het werk. Hij is er gewoon nooit.

Zus Monique Smit over haar broer in 'Story'

Op T-shirts en auto's en illustraties van huizen en Nikes, allemaal gemaakt door Musketon (boven). ILLUSTRATIES MUSKETON / FOTO LORAINÉ BODEWES

nuttig. Blijkbaar creëer je daardoor geloofwaardigheid. Als je eenmaal voor die en die partij hebt gewerkt, kloppen meer mensen op je deur. Dat is fijn." Niet dat hij nu al een rijkard is. „Oh, nee. Ik leid een normaal leven en daar ben ik meer dan tevreden mee. Maar het is niet zo dat ik me nu een Porsche kan veroorloven.”

Hoewel zijn naam lang niet bij iedereen een belletje doet rinkelen, illustreerde hij al voor onder meer Mazda, Coca Cola en Nike en hij heeft tienduizenden volgers op sociale media. „Ik ben niet met illustreren begonnen om bekend te worden. Dan had ik beter een ander vak gekozen, al kan ik niet zingen of dansen. Ik wil gewoon leuke dingen maken en laat mijn werk graag voor mij spreken. Dat is ook waarom ik mijn gezicht niet vaak laat zien naar buiten toe.”

Mooi of lelijk

Speciaal voor de expo heeft hij 51 gebouwen uit de stad getekend. Genkenaren konden foto's van hun huis insturen met een motivatie waarom ze wilden dat Musketon dat zou tekenen. Er kwamen 113 inzendingen binnen. Daar koos de designer er veertig uit - uiteindelijk 41 - en in samenspraak met C-mine tekende hij nog tien bekende Genkse gebouwen, zoals het stadhuis, stadion en een winkelcentrum. „Het jammere aan Genk vind ik dat je weinig historie in het straatbeeld ziet, ten opzichte van een stad als Brussel. Het is een nieuwe plek, terwijl voor mij de uitdaging in oude gebouwen zit. Maar ik moet oppassen wat ik erover zeg, iets mooi of lelijk vinden is persoonlijk. In België wordt wel gezegd dat je met een baksteen in je maag wordt geboren. Wij zijn er erg aan gehecht om een huis te kopen en zijn er fier op als dat lukt. En dan zou ik tegen iemand zeggen dat ik zijn huis lelijk vind? Dat hoort niet. De huizen die ik heb gekozen vind ik

niet allemaal mooi, je moet spelen met de kaarten die je krijgt, maar wat ik als lelijk zou bestempelen kan door het verhaal erachter mooi worden. Daarom spreek ik liever van interessante huizen. Zo vertelde iemand dat in zijn huis in de Tweede Wereldoorlog een Amerikaanse piloot had geslapen. Dat sprak me aan waardoor ik dat huis graag wilde tekenen.”

Het project volgt op *Vector City* waarvoor Musketon al honderd gebouwen van over de hele wereld tekende. De naam verwijst naar de stijl waarin hij werkt: vector, waarin je in afbeeldingen zonder kwaliteitsverlies kunt in- en uitzoomen. „Toen ik die honderd gebouwen had gedaan, was ik even klaar met het tekenen van huizen. Ik vind dat je jezelf moet blijven uitdagen en niets moet doen wat je al eerder deed. Maar ze waren hier in Genk zo enthousiast dat ik toch ja zei. Als je de kans krijgt om zo'n expositie te maken, moet je daar niet te moeilijk over doen. Ook omdat ik naast deze woningen een heleboel ander werk kan tonen. Wel is er heel veel tijd in gaan zitten en ik ben blij als ik na de opening een tijdje niet naar mijn computer hoeft te rennen. Het lijkt misschien alsof je al die dingen even snel tekent, maar per huis ben je al gauw een halve dag bezig. Pas op hè, ik heb deze klus zeker niet met tegenzin gedaan. Ik zal ook echt nooit klagen, ik heb een *chille* job. Er zijn zo veel mensen die veel harder moeten werken.”

In C-mine Genk (gratis) van 31 maart tot en met 24 juni.

luister digitaal!

Albums The Kinks digitaal beschikbaar

The Kinks brengen digitale versies uit van hun vroege albums. Ze komen vanaf 30 maart beschikbaar op alle digitale platformen en streamingdiensten. Zanger en liedjesschrijver Ray Davies is blij met het resultaat: „De originele sound komt briljant tot zijn recht.”

De speciale versies zijn vanaf aanstaande vrijdag beschikbaar.

5

The Five Great Guitars komen naar Kerkrade. Harry Sacksioni, Eric Vaarzon Morel, Jan Kuiper, Digmon Roovers en Zou Diarra zijn vijf Nederlandse topgitaristen. Het ensemble bestaat 15 jaar en gaat daarom in de originele bezetting op tournee. Op 7 april in Theater Kerkrade.

kijk!

Typhoon op zoek naar sporen Martin Luther King in muziek

Typhoon maakt 50 jaar na de dood van burgerrechtenstrijder Martin Luther King, zijn grote voorbeeld, een muzikale roadtrip door de Verenigde Staten. Hij onderzoekt in een EO-serie wat er in de zwarte wijken van grote steden nog over is van de boodschap van King en of zijn woorden nog doorklinken in de zwarte muziek. Om daar achter te komen bezoekt hij activisten en protest-rappers die hem meenemen naar de achterstandswijken. Vanaf 12 april op NPO3.